

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ कूबरं रथयुगंधरं ॥ ४८ ॥ अपोवाह अपसारयामास ॥ ४९ ॥ इति विराट् नैलः ॥ भारतभा ॥ चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ धृतराष्ट्रपुत्रो
 नेदं मनुष्याः संदध्युर्न हीदं तेषु विद्यते ॥ पौराणानां महात्माणां विचित्रो यस्य समागमः ॥ ३९ ॥ आददानस्य हि शरान् संधाय च विमुंचतः ॥ विकर्षतश्च गांडीवं
 नांतरं समदृश्यत ॥ ४० ॥ मध्यं दिनं गतं सूर्यं प्रतपंतमिवांबरे ॥ नाशकुवंत सैन्यानि पाण्डवं प्रतिवीक्षितुं ॥ ४१ ॥ तथैव भीष्मगांगेयं द्रुपुं नोत्सहते जनः ॥ ४२ ॥
 उभौ विश्रुतकर्माणावुभौ तीव्रपराक्रमौ ॥ उभौ सदृशकर्माणावुभौ युधि सुदुर्जयौ ॥ ४३ ॥ इत्युक्तो देवराजस्तु पार्थ भीष्मसमागमं ॥ पूजयामास दिव्येन पुष्प
 वर्षेण भारत ॥ ४४ ॥ ततः शांतनवो भीष्मो वामं पार्श्वं मताडयत् ॥ पश्यतः प्रतिसंधाय विध्यतः सव्यसाचिनः ॥ ४५ ॥ ततः प्रहस्य बीभत्सुः पृथुधारेण कार्मु
 कं ॥ चिच्छेद गार्धपत्रेण भीष्मस्यादित्य तेजसः ॥ ४६ ॥ अथैनं दशभिर्बाणैः प्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ॥ यतमानं पराक्रांतं कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ ४७ ॥ सपीडितो म
 हाबाहुर्गृहीत्वारथकूबरं ॥ गांगेयो युद्धदुर्धर्षस्तस्यौ दीर्घमिवांतरं ॥ ४८ ॥ तं विसंज्ञमपोवाहसंयंतारथवाजिनां ॥ उपदेशमनुस्मृत्य रक्षमाणो महारथं ॥ ४९ ॥
 इति श्रीमहाभा ॥ विराटपर्वणि गोहरणप ॥ भीष्मापयाने चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीष्मे तु संग्रामशिरोविहाय पलाय
 माने धृतराष्ट्रपुत्रः ॥ उत्सृज्य केतुं विनदन् महात्मा धनुर्विगृह्यार्जुनमाससाद ॥ १ ॥ स भीमधन्वानमुदग्रवीर्यं धनंजयं शत्रुगणे चरंतं ॥ आकर्णपूर्णाय तच्चोदितेन
 विव्याध भल्लेन ललाटमध्ये ॥ २ ॥ स तेन बाणेन समर्पितेन जांबूनदाग्रेण सुसंहितेन ॥ रराज राजन्महनीयकर्मयथैकपर्वारुचिरैकशृंगः ॥ ३ ॥ अथास्य बाणेन
 विदारितस्य प्रादुर्बभूवा स्तगजस्रमुष्णं ॥ स तस्य जांबूनदपुंखचित्रो भित्वा ललाटं सुविराजते स्म ॥ ४ ॥ दुर्योधनश्चापितमुग्रतेजाः पार्थश्च दुर्योधनमेकवीरः ॥
 अभ्यधावत् ॥ ५ ॥ तमापतंतत्वरितं गजेंद्रं धनंजयः कुंभविभागमध्ये ॥ आकर्णपूर्णं न महायसेन बाणेन विव्याध महाजवेन ॥ ७ ॥ पार्थेन सृष्टः स तु गार्धपत्र आपुं
 खदेशात् प्रविवेश नागं ॥ विदार्य शैलप्रवरं प्रकाशं यथा शनिः पर्वतमिन्द्रसृष्टः ॥ ८ ॥ शरप्रतप्तः स तु नागराजः प्रवेपितां गोव्यथितां तरात्मा ॥ संसीदमानो निपपा
 तमत्स्यां वज्राहतं शृंगमिवाचलस्य ॥ ९ ॥ निपातिते दंतिवरे पृथिव्यां त्रासाद्विकर्णः सहसावतीर्य ॥ तूर्णं पदान्यष्टशतानि गत्वा विविंशतेः स्यंदनमारुरोह ॥ १० ॥
 दुर्योधनः उत्सृज्य उत्सृज्य केतुं पताकां ॥ ११ ॥ ॥ एकशृंगः पर्वतो यथा एकेन पर्ववता दीर्घवंशेन एकः पर्वाय स्मिन्निति समासः ॥ मनुबलोप आर्षः ॥ ३ ॥ असृकूरकं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥